

การประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

An Evaluation of Development Activities of Education Core
for Secondary School Narathiwat Province

ชมภพ นพคุณ วท.บ. (Khempop Noppakun, B.Sc.)¹

วัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนนท์ กศ.ด. (Wanlaya Thamaphiban Inthanin, Ed.D.)²

เรวดี กระโหมวงศ์ กศ.ด. (Rewadi Krahomvong, Ed.D.)³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต สำหรับใช้เป็นแนวทางการตัดสินใจและปรับปรุงการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารและหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 12 คน ครูผู้สอนจำนวน 139 คน นักเรียนจำนวน 625 คน และผู้ปกครอง จำนวน 625 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามสำหรับนักเรียนมีความเชื่อมั่น 0.94, สำหรับผู้ปกครองมีความเชื่อมั่น 0.80 และสำหรับครูมีความเชื่อมั่น 0.80 ตามลำดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย 1) ด้านบริบท พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 2) ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า โครงสร้างของกิจกรรมมีการจัดกิจกรรม สาระสำคัญของกิจกรรม คุณสมบัติของครูผู้สอน สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการ พบว่า การดำเนินการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล ผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมาก 4) ด้านผลผลิต พบว่า ทั้ง 5 สมรรถนะสำคัญของนักเรียน ได้แก่ สมรรถนะที่ 1 ความสามารถในการสื่อสาร สมรรถนะที่ 2 ความสามารถในการคิด สมรรถนะที่ 3 ความสามารถในการแก้ปัญหา สมรรถนะที่ 4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และสมรรถนะที่ 5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา

Abstract

This study aimed to investigate an evaluation of student development activities based on the Basic Education Core Curriculum A.D. 2008 of secondary school level, Muang District of Narathiwat. The investigation was focused on 4 aspects: context, input, process, and product. These were designed to be guidelines for further improvement in organizing the student development activities. The samples of this study were 12 administrators and student development activities' leaders, 139 teachers, 625 students, and

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

625 guardians from Narasikkhalai School, Attarkiah Islamiah School, Pimarnwit Narathiwat School, and Tessaban 3 (Ban Yakang) School. The samples were selected using multi-stage sampling. The instruments used in this study were an interview form and three questionnaires, which were for students, and guardians, which their reliabilities were found at 0.94, 0.80, and 0.80 respectively. The statistics used in this study were percentages, mean, and standard deviation.

The study found that: 1) in terms of the context, the schools had set up objectives of the student development activities, these suited at the highest level. 2) As far as the input was concerned, the study showed that the input of structures of each activity, points of the activities, teachers' qualification, materials, and equipments suited at a high level. 3) With regard to the process, the study demonstrated that the activities operation, measurement, and evaluation suited at a high level. 4) Regarding the product, the study revealed that all of students' five competencies, the ability of communication, the ability of thinking, the ability of problems solving, the ability of life skills, and the ability of using technology suited at the highest level.

Keywords : An Evaluation of Development Activities, Education Core, Secondary school

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาระบบอาชีวศึกษา และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ การพัฒนาที่สำคัญ คือ การพัฒนาที่สมดุลอย่างเป็นองค์รวมทุกด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีพื้นฐานทางจิตศาสตร์ความเป็นคนดีทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องสร้างองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ นอกจาก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ดังกล่าวแล้ว กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติ ยังมีส่วนช่วยเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิดความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ เกิดทักษะการทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เช่นกัน โดยกำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมใหญ่ 2 กิจกรรมคือ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน ซึ่งแยกย่อยเป็นกิจกรรมชุมนุม ลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในทุกปีการศึกษาทางโรงเรียนแต่ละโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนรายวิชากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับนโยบายของ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กล่าวไปข้างต้น และได้ตัดสินผลการเรียนให้กับนักเรียนตามสภาพจริง ตลอด 6 ปีการศึกษา ซึ่งสิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองได้รับรู้ นั่นคือ ระดับการเรียนรู้ “ผ่าน” หรือ “ไม่ผ่าน” เท่านั้น ไม่มีสารสนเทศอื่นๆ ที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของกิจกรรม การบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามที่ได้กำหนดไว้ หรือไม่ว่าอย่างใด กิจกรรมที่ดำเนินการครอบคลุมตามความสนใจ ความต้องการของผู้เรียนหรือไม่ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการคือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ตามที่กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมุ่งหวังมากน้อยเพียงใด รวมถึงผลจากการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีโรงเรียนได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจำนวน 4,923 โรงเรียน มีจำนวน 8 ใน 12 ตัวบ่งชี้มีผลการประเมินในระดับดีมากสูงสุด และมีตัวบ่งชี้ที่มีผลการประเมินในระดับต้องปรับปรุงคือตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทางสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจัดโครงการ กิจกรรมและจัดกระบวนการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ(สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556) จะเห็นว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้รับการพัฒนา

วิธีการที่ใหม่ซึ่งสารสนเทศมีหลากหลายวิธี แต่วิธีที่นักวิชาการทางการศึกษานิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย คือการประเมิน เนื่องจากในขั้นตอนการดำเนินการประเมินผู้วิจัยจำเป็นต้องศึกษาและเก็บข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการหรือหลักสูตรนั้นๆ ทั้งหมด ทำให้ได้สารสนเทศที่น่าเชื่อถือเพียงพอต่อการตัดสินใจของผู้บริหารต่อไป การประเมินหลักสูตรมีประโยชน์อย่างมากในการจัดการศึกษา ทำให้ทราบคุณค่าของหลักสูตรว่ามีส่วนดีส่วนด้อยอย่างไรสามารถสรุปนำเสนอข้อมูลการจัดการศึกษาให้ผู้เกี่ยวข้องกับผู้เกี่ยวข้องทราบ ว่า หลักสูตรที่สร้างนั้นมีความเหมาะสมเป็นไปตามจุดหมายและเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร ซึ่งการประเมินหลักสูตรมีรูปแบบและวิธีการอย่างหลากหลาย แบ่งได้หลายประเภทตามแต่จะใช้เกณฑ์ใดเป็นหลักในการแบ่ง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model) รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ไม่ยึดเป้าหมาย (Goal Free Evaluation Model) รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-Making Model) ตัวอย่างรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-Making Model) ตามแนวคิดของสตีฟเฟิลบีมที่เรียกว่า CIPP Model ซึ่งแบบจำลองซีบีพีเป็นรูปแบบที่ประเมินได้ทั้งระบบและต่อเนื่อง เพราะเป็นการประเมินตั้งแต่บริบท (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิต (product) รูปแบบนี้จึงสามารถให้ข้อมูลค่อนข้างละเอียดให้แก่ผู้บริหารในการตัดสินใจทำการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินโครงการต่อไป จึงทำให้รูปแบบนี้เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในการประเมินโครงการและการพัฒนาหลักสูตรในปัจจุบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP มาประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการศึกษาแนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อเติมเต็มส่วนที่บกพร่องของแต่ละสถานศึกษารวมถึงการพัฒนาจุดเด่นในการจัดกิจกรรมให้ดีขึ้น เพื่อพิจารณาตัดสินว่ากิจกรรมที่ใช้นั้นเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อย มีอุปสรรคหรือข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง เพื่อวางแผนพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในอนาคตต่อไป ซึ่งประเด็นที่ใช้ประเมินมีดังนี้ 1. ด้านบริบท (context) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม 2. ด้านปัจจัยนำเข้า (input) ได้แก่ โครงสร้างของกิจกรรม สารสำคัญของกิจกรรม คุณลักษณะของครูผู้สอน และสื่อวัสดุอุปกรณ์ 3. ด้านกระบวนการ (process) ได้แก่ การดำเนินการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล 4. ด้านผลผลิต (product) ได้แก่ นักเรียนมีสมรรถนะสำคัญตามจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ คือ ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และปัญหา ข้อเสนอแนะที่ได้จากการจัดกิจกรรม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ผู้บริหารและหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 18 คน ครูผู้สอนจำนวน 591 คน นักเรียนจำนวน 8,485 คน ผู้ปกครองจำนวน 8,485 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 17,579 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหารและหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำนวน 12 คน นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 625 คน ครูผู้สอนจำนวน 139 คน และผู้ปกครองจำนวน 625 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยดังนี้

1. แบบสอบถาม จำนวน 3 ชุด คือ แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง แบบสอบถามสำหรับครู รายละเอียดของแบบสอบถามเป็นดังนี้

เนื้อหาที่ใช้ทำการประเมิน คือ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านบริบท (context) ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (input) ได้แก่ โครงสร้างของกิจกรรม สารสำคัญของกิจกรรม คุณลักษณะของครูผู้สอน สื่อวัสดุอุปกรณ์

1.3 ด้านกระบวนการ (process) ได้แก่ การดำเนินการจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1.4 ด้านผลผลิต (product) ได้แก่ สมรรถนะสำคัญตามจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ คือ ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 49 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ 0.94

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 35 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ 0.80

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 26 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน เท่ากับ 0.80

2. แบบสัมภาษณ์ จำนวน 1 ชุด คือ แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้บริหารและหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ข้อ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นโยบายในการจัดกิจกรรมอย่างไร เพื่อให้มีความหลากหลายและสาระสำคัญของแต่ละกิจกรรม มีความสอดคล้องกับความต้องการ ความถนัดหรือสนใจของผู้เรียน ความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมถึงความพร้อมของสื่อการเรียนการสอน มีผลต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แนวทางในการกำกับหรือประเมินสมรรถนะสำคัญ 5 ประการของนักเรียนในโรงเรียนตามจุดมุ่งหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปัญหา ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60-1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนนราสิกขาลัย โรงเรียนอัครกวีศึกษาศาสตร์ โรงเรียนพินานวิทยานราธิวาส และโรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านยะกัง) เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

2. เก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จากนักเรียนจำนวน 625 คน ครูผู้สอนจำนวน 139 คน ผู้ปกครองจำนวน 625 คน จาก 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนนราสิกขาลัย โรงเรียนอัครกวีศึกษาศาสตร์ โรงเรียนพินานวิทยานราธิวาส และโรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านยะกัง)

3. เก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสัมภาษณ์จากผู้บริหารประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 12 คน จาก 4 โรงเรียนคือ โรงเรียนนราสิกขาลัย โรงเรียนอัครกวีศึกษาศาสตร์ โรงเรียนพินานวิทยานราธิวาส และโรงเรียนเทศบาล 3 (บ้านยะกัง)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

โดยผู้วิจัยกำหนดค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น 3.50 แสดงว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ทำการวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินแต่ละด้านตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยประเด็นการประเมินต่างๆ ดังนี้

1. ด้านบริบทและเกณฑ์การประเมิน

ความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ด้านบริบท ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมากที่สุด ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับมาก

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านบริบท พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด นั่นคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ตามความถนัด ความสนใจ และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตนเอง มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น รวมถึงเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านบริบทและเกณฑ์การประเมิน

ประเด็นด้านบริบท (Context evaluation)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม	เกณฑ์การตัดสิน ($\bar{X} \geq 3.50$)
นักเรียน	4.49	0.426	มาก	ผ่านเกณฑ์
ครูผู้สอน	4.54	0.345	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์
ผู้ปกครอง	4.58	0.488	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์
เฉลี่ย	4.53	0.419	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์

2. ด้านปัจจัยนำเข้าและเกณฑ์การประเมิน

ความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองที่มีต่อการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านปัจจัยนำเข้า ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับมาก

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ การวางโครงสร้างการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนยึดตามแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพเต็มความสามารถ ใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการประชุมวางแผนเพื่อกำหนดจำนวนเวลาเรียนต่อภาคเรียนและต่อสัปดาห์ที่เหมาะสม ด้านครูผู้สอนได้กำหนดให้ครูทุกคนมีหน้าที่อย่างน้อยที่สุด คือ เป็นที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมตามความถนัดของผู้เรียนเองเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ถูกต้อง ส่วนวิชาลูกเสือ ยุวกาชาดได้สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมการสอนลูกเสือ ยุวกาชาด เพื่อรับวุฒิสำหรับผู้บังคับบัญชา ด้านสื่อการเรียนการสอนที่ใช้จัดกิจกรรมทางโรงเรียนให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมเน้นใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การจัดกิจกรรมชุมนุมให้ครูเป็นผู้ก่อตั้งชุมนุมหรือให้นักเรียนรวบรวมสมาชิกเพื่อเปิดชุมนุมเองได้เช่นกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านปัจจัยนำเข้าและเกณฑ์การประเมิน

ประเด็นด้านบริบท (Context evaluation)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม	เกณฑ์การตัดสิน ($\bar{X} \geq 3.50$)
นักเรียน	4.44	0.437	มาก	ผ่านเกณฑ์
ครูผู้สอน	4.42	0.473	มาก	ผ่านเกณฑ์
ผู้ปกครอง	4.41	0.453	มาก	ผ่านเกณฑ์
เฉลี่ย	4.42	0.454	มาก	ผ่านเกณฑ์

3. ด้านกระบวนการและเกณฑ์การประเมิน

ความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองที่มีต่อการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านกระบวนการผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหาร และหัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านกระบวนการ พบว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก นั่นคือ การดำเนินการจัดกิจกรรมนั้นทางโรงเรียนได้แยกจัดเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทที่นักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วม คือ ลูกเสือ ยุวกาชาด(เฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น) เนาะแนว และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ กับประเภทที่นักเรียนเลือกตามความสมัครใจ คือ กิจกรรมชุมนุม ซึ่งกิจกรรมชุมนุมนั้นทางครูผู้สอนได้จัดชุมนุมให้นักเรียนเข้าร่วมได้ตามความสนใจ หากนักเรียนมีความสนใจนอกเหนือชุมนุมที่มีอยู่ สามารถรวมตัวกันอย่างน้อย 20 คน เพื่อเปิดชุมนุมโดยขอความอนุเคราะห์ครูผู้สอนท่านใดท่านหนึ่งเป็นที่ปรึกษาชุมนุมก็ได้ และการปฏิบัติกิจกรรมนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงออกเป็นหลัก ทำให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามความสนใจ ความถนัดอย่างแท้จริงแต่มักมีนักเรียนบางส่วนที่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของกิจกรรมไม่ได้เท่าที่ควร ส่วนการวัดและประเมินผลให้ครูผู้สอนคำนึงถึงแนวทางการประเมินตามหลักกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นหลักและประเมินผลรายภาคเรียนตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นๆ ตามความเป็นจริง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านกระบวนการและเกณฑ์การประเมิน

ประเด็นด้านบริบท (Context evaluation)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม	เกณฑ์การตัดสิน ($\bar{X} \geq 3.50$)
นักเรียน	4.44	0.491	มาก	ผ่านเกณฑ์
ครูผู้สอน	4.45	0.398	มาก	ผ่านเกณฑ์
ผู้ปกครอง	4.42	0.475	มาก	ผ่านเกณฑ์
เฉลี่ย	4.43	0.454	มาก	ผ่านเกณฑ์

4. ด้านผลผลิตและเกณฑ์การประเมิน

ความคิดเห็นของนักเรียน และครูผู้สอน ที่มีต่อการประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านผลผลิตผ่านเกณฑ์ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการประเมินผ่านเกณฑ์ในระดับมาก

นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านผลผลิต พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด นั่นคือ หลังจากนักเรียนผ่านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะทำให้สมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการเพิ่มมากขึ้น การประเมินสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการ นอกเหนือจากการวัดและประเมินผลโดยครูผู้สอนแล้ว ทางโรงเรียนยังสามารถประเมินได้จากกิจกรรมพิเศษที่จัดขึ้นภายในโรงเรียนได้ เช่น การประกวดการเล่าเรื่องจากภาพ ประกวดการเขียนเรียงความในกิจกรรมวันสุนทรภู่ การแข่งทักษะคณิตศาสตร์ การแข่งทักษะภาษาอังกฤษ การแข่งขันกล่าวสุนทรพจน์เป็นภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมในวันขึ้นปีใหม่ที่มีเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การเตรียมการจัดงานจนถึงการจัดการแสดงต่างๆ เช่น การแสดงดนตรีของวงนักเรียนเอง การแสดงบนเวทีที่นักเรียนได้คิดและสร้างสรรค์ด้วยตนเอง

หรือการจัดงานตลาดนัดวิชาการ เพื่อให้นักเรียนแสดงความสามารถที่ได้รับจากการเรียนรู้ช่วงเวลา 2 ปีต่อครั้ง รวมไปถึงการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนซึ่งนักเรียนต้องบริหารจัดการภายในสัปดาห์ตนเองทั้งหมด ตั้งแต่กองเชียร์ไปจนถึงการจัดนักเรียนเข้าแข่งขันกีฬาโดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำ อีกทั้งยังสามารถประเมินได้จากรางวัลความสำเร็จที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมจากหน่วยงานภายนอก เช่น การส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาการในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอนและผู้บริหารที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านผลผลิตและเกณฑ์การประเมิน

ประเด็นด้านบริบท (Context evaluation)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม	เกณฑ์การตัดสิน ($\bar{X} \geq 3.50$)
นักเรียน	4.59	0.405	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์
ครูผู้สอน	4.66	0.325	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์
ผู้บริหาร	4.45	0.424	มาก	ผ่านเกณฑ์
เฉลี่ย	4.56	0.384	มากที่สุด	ผ่านเกณฑ์

อภิปรายผล

จากการวิจัยนำมอภิปายผลดังนี้

1. ด้านบริบท

ผลการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดนราธิวาสด้านบริบทผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด กล่าวคือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้ดี มีการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสาธารณะและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการนำนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากำหนดกรอบแนวทาง เพื่อสร้างวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและนักเรียนเอง จึงนำไปสู่ความชัดเจนในการดำเนินการปฏิบัติและใช้ได้จริงซึ่งสอดคล้องกับเพียงแผนภาพ (2554) ที่กล่าวว่าการดำเนินงานในโรงเรียนสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้เดิม โดยโรงเรียนไม่ต้องปรับเปลี่ยนปรัชญา นโยบาย และวิสัยทัศน์ทางการศึกษา โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้ตามสภาพและสอดคล้องทางสังคมทั้งนโยบาย การจัดการศึกษามีความสอดคล้องกับทิศทาง และแผนการจัดการศึกษาของชาติ

2. ด้านปัจจัยนำเข้า

ผลการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดนราธิวาส ด้านปัจจัยนำเข้าผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด กล่าวคือโครงสร้างของกิจกรรมมีการจัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวนเวลาเรียนในแต่ละกิจกรรมต่อภาคเรียนต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม สารสำคัญของกิจกรรมมีการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ เนื้อหาสาระที่ตอบสนองต่อความต้องการ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียนเป็นอย่างดีและเหมาะสมกับวัย ครูผู้สอนเตรียมการเป็นอย่างดีและเข้าใจเนื้อหากิจกรรมอย่างดี มีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมเสมอ มีการใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการ อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้กำหนดรูปแบบและการดำเนินงานตามแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ สอดคล้องกับสุภา นิลพงษ์ (2554) กล่าวถึงครูผู้สอนและนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการความพร้อมและศักยภาพของครูผู้สอน รวมถึงการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับมากและเพียงพอ ฎหมาย (2554) ที่ว่าโครงสร้างองค์การ และระบบการบริหารมีความสอดคล้องและสนับสนุนการจัดการศึกษา ทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา แต่ควรมีมาตรการ และการจูงใจให้บุคลากรรักโรงเรียนและอยู่ในโรงเรียนต่อไป ทั้งนี้ทรัพยากรด้านงบประมาณ สื่อ และอุปกรณ์สำหรับการศึกษา สถานที่ศึกษา และบรรยากาศแวดล้อม มีความสอดคล้องและเหมาะสม

3. ด้านกระบวนการ

ผลการประเมินการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านกระบวนการผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมาก กล่าวคือ การดำเนินกิจกรรมมีการเตรียมการกิจกรรมก่อนเปิดภาคเรียนทุกครั้ง การดำเนินกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและจัดการกิจกรรมได้ตรงตามความถนัดและสนใจ การวัดและประเมินผลมีการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่มีรูปแบบ วิธีการที่ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม อาจเป็นเพราะโรงเรียนได้มีการชี้แจงเป้าหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแก่ครูผู้สอนอย่างชัดเจนทุกครั้งก่อนเปิดภาคเรียนเพื่อให้ครูผู้สอนได้มีการจัดเตรียมกิจกรรมที่เหมาะสม รวมถึงดำเนินกิจกรรมและประเมินผลตามสภาพจริง ตามแนวทางการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับสุภา นิลพงษ์ (2554) ที่กล่าวว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับการปฏิบัติของครูในด้านจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับสมเกียรติ อินทสิทธิ์ (2554) ที่ว่า มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน มีการออกแบบการเรียนรู้และ จัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายมีการใช้เครื่องมือในการประเมินที่หลากหลายประเภท ที่ชัดเจนครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะและกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทำให้การประเมินด้านกระบวนการผ่านเกณฑ์ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาว่า มีแนวทางการบริหารและดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยประชุมครูเพื่อชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายในการจัดการกิจกรรม เตรียมการเรียนการสอนทุกครั้ง เน้นกิจกรรมที่นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถและความสนใจเป็นหลัก รวมทั้งการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงของแต่ละกิจกรรม

4. ด้านผลผลิต

ผลการประเมินการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านผลผลิตผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด กล่าวคือ หลังจากนักเรียนในโรงเรียนผ่านการจัดการกิจกรรมแล้ว สมรรถนะทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น อาจเป็นเพราะนักเรียนมีโอกาสแสดงออกถึงความความสามารถด้านต่างๆ ในกิจกรรมที่ได้เข้าร่วมด้วยความสมัครใจและความถนัด ทำให้ความสามารถด้านต่างๆ ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพเป็นอย่างดี รวมถึงรูปแบบกิจกรรมและการดำเนินกิจกรรมของครูผู้สอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการและเป้าหมายของการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่ได้ระบุไว้ว่า 1) มีเป้าหมายของการจัดการกิจกรรมที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม และครอบคลุมผู้เรียนทุกคน 2) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างรอบด้านเต็มตามศักยภาพตามความสนใจ ความถนัด ความต้องการ เหมาะสมกับวัยและวุฒิภาวะ

3) เป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมในลักษณะต่างๆ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 4) เป็นกิจกรรมที่ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ครู ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ราษฎรชาวบ้าน องค์กร และหน่วยงานอื่น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารที่ว่า นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนแล้ว สามารถใช้สถานการณ์หรือกิจกรรมอื่นให้มีส่วนกระตุ้นให้เกิดสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการได้เช่นกัน ซึ่งผลที่ได้รับเพิ่มเติมจากประเมินผลการเรียนในชั้นเรียนก็คือรางวัลความสำเร็จต่างๆ เป็นตัวช่วยยืนยันส่วนหนึ่งได้ว่าหลังจากผ่านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการเพิ่มขึ้น

สรุป

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ด้านบริบทผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมระดับมากที่สุด ด้านปัจจัยเบื้องต้นผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมระดับมากที่สุด ด้านผลผลิตผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมระดับมากที่สุด กล่าวคือหลังจากนักเรียนในโรงเรียนผ่านการจัดกิจกรรมแล้ว สมรรถนะทั้ง 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น นั่นคือนักเรียนมีความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และความรู้จักหลักเล็งพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย การจัดกิจกรรมและการดำเนินการของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นไปตามความถนัดและความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี แต่ยังพบว่าการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนบางกิจกรรมของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างยังมีครูผู้สอนเป็นผู้นำ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนควรให้นักเรียนเป็นผู้เริ่มต้นและเปิดโอกาสให้เป็นผู้คิดและดำเนินการกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างเต็มที่

1.2 ควรจัดนิทรรศการวิชาการให้นักเรียนแสดงออกทางความสามารถของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละกิจกรรมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินอีกแนวทางหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยต่อไป

จากผลการวิจัย เป็นเพียงการประเมินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในภาพรวมทำให้ยังไม่ทราบสารสนเทศที่แน่ชัดว่าในกระบวนการดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผล มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการมากน้อยเพียงใด จึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้รูปแบบการประเมินที่สามารถทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ 3 ส่วน คือ วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล เพื่อหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการพัฒนาสมรรถนะสำคัญทั้ง 5 ประการ

รายการอ้างอิง

- เพียงแข ภูผายาง. (2554). **การประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียนคาทอลิกจังหวัดขอนแก่น**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมเกียรติ อินทสิงห์. (2554). **การประเมินหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). **สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 3 (พ.ศ.2554-พ.ศ.2558)**. สืบค้นเมื่อ 16 ธ.ค.2557, จาก <http://bet.obec.go.th>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2550**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุภา นิลพงศ์. (2554). **การประเมินหลักสูตรโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ พุทธศักราช 2552**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาการการประเมิน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.